

KORANENS BUDSKAP KAPITEL 24

SURAH an-Nur

Kapitelnamn: *Surat al-Nur* – vilket betyder "Ljuset".
Den består av 64 verser och uppenbarades i Medina.

Kort info

- **Tema:** Sociala regler och moralisk renhet.
- **Innehåll:** Bestämmelser om äktenskap, anklagelser om otrohet, regler för anständighet och familjeliv. Liknelsen om Guds ljus i människans hjärta är central.
- **Budskap:** Samhällets styrka bygger på renhet, rättvisa och respekt för Gud. Ljuset från Gud leder människan till sanning och trygghet.

I GUDS DEN NÅDERIKES DEN BARMHÄRTIGES NAMN

[DETTA ÄR] en sura som Vi har uppenbarat med klara och tydliga föreskrifter och i den har Vi uppenbarat budskap [som] klara vittnesbörd, för att ni skall lägga [allt] på minnet. (1) STRAFFET för äktenskapsbryterskan och för äktenskapsbrytaren är hundra piskrapp för var och en; och låt inte medkänsla med dem avhålla er från att följa Guds lag, såvida ni tror på Gud och den Yttersta dagen. Och se till att några troende bevittnar bestraffningen. (2) Äktenskapsbrytaren tar inte någon

annan än en äktenskapsbryterska eller en kvinna som dyrkar avgudar till hustru och ingen tar en äktenskapsbryterska till hustru utom en äktenskapsbrytare eller en avgudadyrkare. Sådana [förbindelser] är förbjudna för de troende. (3) Och de som anklagar ärbara kvinnor [för äktenskapsbrott] och sedan inte visar sig ha stöd av fyra vittnen, straffas med åttio piskrapp och skall i framtiden inte få avge vittnesmål; de har visat grovt trots mot Gud. (4) Men de som ångrar [vad de har gjort] och gottgör skadan skall undantas [från förbudet att vittna]. – Gud är alltid förlåtande, barmhärtig. (5) Och den som anklagar sin hustru [för otrohet] och bara har sitt eget vittnesmål att stödja sig på, skall svära vid Gud fyra gånger att hans vittnesmål är sant (6) och en femte gång nedkalla Guds förbannelse över sig själv om han ljuger. (7) Men [hustrun] skall gå fri från straff om hon svär vid Gud fyra gånger att han ljuger (8) och en femte gång nedkallar Guds vrede över sig själv om hans vittnesmål är sant. (9) OCH [VAD vore ni] om Gud inte visade er godhet och förbarmade Sig över er och om Gud, den Vise, inte tog emot den ångerfulles ånger? (10) Det var en grupp av era egna som spred det illvilliga förtälet. Men anse inte detta som ett ont; nej, det är tvärtom ett gott för er! Var och en av dessa [ryktesspridare] skall stå till svars för sin del i denna synd och den av dem som bär huvudansvaret har ett hårt straff att vänta. (11) Alla troende män och kvinnor borde – då de hör sådant [tal] – tro det bästa om varandra och säga: "Detta är en uppenbar lögn." (12) Varför [har ni] inte [krävt] fyra vittnen som stöd [för anklagelsen]? – Eftersom de inte hade vittnen är det nu de som inför Gud är lögnare. (13) Om Gud inte visade er godhet och förbarmade sig över er i detta och det kommande livet, skulle förvisso ett hårt straff drabba er för allt [förtal] ni sprider, (14) då ni tar upp på era tungor och för vidare med era munnar sådant som ni inte vet något om; ni anser det vara obetydligheter, men inför Gud är det allvarliga ting. (15) Om ni ändå hade sagt, då ni hörde [ryktet]: "Det är inte rätt av oss att tala om detta. Stor är Du i Din härlighet – detta är avskryvärt förtal!" (16) Gud varnar er för att någonsin återfalla i denna [synd] om ni är [sanna] troende. (17) Gud klargör [Sina] budskap för er. Gud är allvetande, vis. (18) De som gärna ser att skamligt förtal sprids mot de troende har ett plågsamt straff att vänta i denna värld och i det kommande livet. – Gud vet, men ni vet inte [hela sanningen]. (19) Ja, [vad vore ni människor] om Gud inte visade er godhet och förbarmade sig över er och inte i Sin barmhärtighet ömmade för er? (20) TROENDE! Följ inte i Djävulens spår! Djävulen uppmanar den som följer i hans spår [att begå] skamlösa handlingar och det som strider mot rimlighet och förnuft. Om Gud inte hade visat er godhet och förbarmat Sig över er, skulle ingen av er ha kunnat rena sig; men Gud låter den Han vill växa i renhet. Gud hör allt, ser allt. (21) De av er som åtnjuter en gynnad ställning och lever i välstånd får

aldrig vägra att hjälpa sina närmaste och de nödställda och dem som övergett onskans rike för Guds sak; [har dessa begått fel] skall de förlåta dem och glömma. Eller önskar ni inte att Gud skall ge er Sin förlåtelse? Gud är ständigt förlåtande, barmhärtig. (22) Nej, de som [utan grund och utan att senare ångra sig] anklagar anständiga, troende kvinnor, som kan ha uppträtt oförsiktigt, [följs av Guds] fördömelse i denna värld och i det kommande livet, och ett hårt straff väntar dem (23) den Dag då deras tungor och deras händer och fötter skall vittna emot dem om vad de gjorde. (24) Då skall Gud till fullo ge dem den lön som med rätta tillkommer dem, och de kommer att inse att Gud är den yttersta Sanningen som uppenbarar [allt]. (25) De dåliga kvinnorna är för de dåliga männen och de dåliga männen för de dåliga kvinnorna, liksom de goda kvinnorna är för de goda männen och de goda männen för de goda kvinnorna. [Gud vet att] de är oskyldiga till vad [onda tungor] påstår om dem, [och] de skall få förlåtelse för sina synder och en frikostig belöning. (26) TROENDE! Gå inte in i främmande hus utan att först ha gett er till känna och hälsat husets folk. Detta är bäst för er [och mest passande]; detta sägs för att ni skall lägga det på minnet! (27) Gå inte in utan att ha fått tillåtelse, även om ni finner huset tomt, och om ni blir tillsagda att vända om, så vänd om. Detta främjar renheten [och är mest passande] för er. Gud vet vad ni gör. (28) Men ni gör ingenting klandervärdt om ni går in i hus som inte är bostäder och som innehåller det som är till nytta och nöje för er. [Men glöm inte att] Gud vet vad ni gör öppet lika väl som det ni vill dölja. (29) SÄG till de troende männen att de bör sänka blicken och lägga band på sin sinnlighet; det leder till större renhet i deras liv. Gud är underrättad om vad de gör. (30) Och säg till de troende kvinnorna att de bör sänka blicken och lägga band på sin sinnlighet och inte visa mera av sina behag än vad som [anständigtvis] kan vara synligt; låt dem därför fästa slöjan så att den täcker barmen. Och de skall inte låta sina behag skymta inför andra än sin make, sin fader, sin svärfader, sina söner, sin makes söner, sina bröder, sina brorssöner, sina systersöner, närstående kvinnor, dem som de rättmätigt besitter och sådana manliga tjänare, som inte längre känner begär efter kvinnor, eller barn som ännu inte har begrepp om kvinnlig nakenhet. Och låt dem inte gå med svajande gång för att dra uppmärksamheten till sina dolda behag. Troende! Vänd er till Gud i ånger [över era fel och synder]; kanske skall det gå er väl i händer! (31) OCH VÄLJ hustru eller man bland dem av er som är ensamstående och bland dem av era manliga eller kvinnliga slavar som är lämpade för äktenskap. Är de [som ert val faller på] fattiga skall Gud i Sin godhet sörja för deras [behov]; Gud når överallt, vet allt. (32) Och låt dem som inte har möjlighet att ingå äktenskap leva i avhållsamhet till dess Gud i Sin nåd drar försorg om dem. Och när de som ni rättmätigt besitter önskar sin

frihet, upprätta då frihetsbrev för dem, om ni vet att de är friska [till kropp och själ], och dela med er åt de [frigivna] av det som Gud har gett er för er försörjning. Och tvinga inte era unga slavinnor till lösaktighet för att därmed uppnå en flyktig vinst, om de önskar ingå äktenskap. Men om de tvingas [till detta] skall Gud – sedan de har utsatts för [sådan] tvång – [visa dem att] Han är förlåtande, barmhärtig. (33) JA, VI har sänt er klagörande budskap och lärdom [som kan dras] av era föregångares liv och förmaningar till dem som fruktar Gud. (34) GUD ÄR himlarnas och jordens ljus. Hans ljus kan liknas vid en nisch där en lykta står. Lyktan är [omsluten] av glas och glaset lyser med en stjärnas glans. [Det är en lykta] tänd [med olja] från ett välsignat träd, ett olivträd som varken tillhör öst eller väst och vars olja nästan lyser utan att eld har rört vid den. Ljus över ljus! Gud leder till Sitt ljus den Han vill och därför framställer Han liknelser för människorna. Gud har kunskap om allt. (35) I DE HUS som Gud har befallt skall uppföras för att Hans namn där skall ljuda högt, prisas Han morgon och afton (36) av dem, vilkas tankar varken handel eller köpenskap kan avvända från åkallan av Gud och förrättandet av bönen och plikten att hjälpa de behövande; [människor] som fruktar den Dag då [det kommer att kännas som om] hjärtana ville sprängas och då ögonen skall stirra [med tom blick]; (37) de [som hoppas] att Gud skall belöna dem för det bästa som de har gjort och i Sin godhet ge dem mer [än de förtjänar] – Gud skänker Sitt goda i överflöd till den Han vill. (38) Men de som förnekar sanningen – vad de [tror sig ha] åstadkommit är som en hägring i öknen, som den törstige uppfattar som vatten till dess han når fram och inte finner något vatten. Men där, helt nära, finner han Gud [som han förnekade och] som skall ge honom hans fulla lön. Gud är snar att kalla till räkenskap. (39) [Vad de har gjort] kan också liknas vid det djupa mörkret i ett bottenlöst hav, ytterligare förmörkat av vågorna som svallar över varandra och molnmassorna ovanför; skikt på skikt av mörker [så tätt att den som] håller upp sin hand knappt kan se den. Nej, den [vars mörker] Gud inte lyser upp med [Sitt] ljus finner aldrig ljus! (40) SER DU inte att allt och alla i himlarna och på jorden prisar Gud – ja, till och med fåglarna när de sträcker ut vingarna till flykt? Var och en känner sin bön och sin lovsång. Och Gud vet vad de gör. (41) Guds är herraväldet över himlarna och jorden och Gud är färdens mål. (42) Har du inte klart för dig att det är Gud som driver fram molnen och får dem att flyta samman och skocka sig i bankar, till dess regnet ses strömma ur deras mitt? Och Han låter hela berg [av moln], fyllda av hagel, sänka sig från höjden, och [detta hagel] drabbar den ene och skonar den andre, allt enligt Hans vilja; och skenet från Hans blixtrar är nära att förta dem deras syn. (43) Gud låter natt och dag följa på varandra [i jämn rytm]; i detta ligger helt visst en lärdom för dem som ser klart! (44) Och Gud har skapat alla levande

varelser av vatten; bland dem finns de som krälar på sin buk, de som går på två ben och de som går på fyra. Gud skapar vad Han vill – Gud har allt i Sin makt. (45) JA, VI har sänt [er] klagörande budskap, och Gud leder den Han vill till en rak väg. (46) De säger: "Vi tror på Gud och på Sändebudet och vi lyder." Men därefter drar sig några av dem [på nytt] undan; de är inte troende. (47) Och om de kallas inför Gud och Hans Sändebud för att han skall döma i det som rör dem, håller sig några av dem borta. (48) Men om rätt och sanning skulle vara på deras sida, inställer de sig villigt. (49) Är deras hjärtan sjuka? Eller har de [börjat] tvivla? Eller är de rädda att Gud och Hans Sändebud skall ge dem en orättvis behandling? Nej, det är de själva som begår orätt! (50) När de troende kallas inför Gud och Hans Sändebud för att han skall döma i det som rör dem, kan deras svar inte bli annat än detta: "Vi har hört [kallelsen] och vi lyder"; dem skall det gå väl i händer. (51) De som lyder Gud och Hans Sändebud, som fruktar Gud och ständigt har Honom för ögonen, det är de som skall vinna den stora segern. (52) Och de svär sina högtidligaste eder vid Gud att de skall gå ut [i striden] om du befäller dem. Säg: "Svär inte! Visa hellre er lydriad [i handling]. Gud är underrättad om vad ni gör." (53) Säg: "Lyd Gud och lyd [Hans] Sändebud!" Och om ni vänder ryggen till [skall ni veta att] han inte är ansvarig för mera än vad som har lagts på honom och [att] ni bara är ansvariga för vad som har lagts på er; men om ni lyder honom är ni på rätt väg. Ingenting annat åligger Sändebudet än att klart ge till känna [det budskap som han har anförtrotts]. (54) Gud har lovat dem bland er som tror och lever rättskaffens att Han skall göra dem till ställföreträdare på jorden – liksom Han gjorde dem till Sina ställföreträdare som levde före dem – och ge fasthet och styrka åt den religion som Han har godkänt för dem, och att Han i stället för den fruktan som de förut levde under skall skänka dem trygghet – [på villkor att] de ägnar Mig sin dyrkan och inte sätter något vid Min sida. Men de som efter detta återfaller i förnekelse av sanningen har förhärdats i synd och trots. (55) Förrätta bönen och ge åt de behövande och lyd Sändebudet – kanske skall [Gud] visa er barmhärtighet! (56) [Även om de skonar] på jorden skall förnekarna av sanningen inte tro att de kan undkomma [Guds dom]; nej, Elden skall bli deras sista hemvist – vilket jämmerligt slut! (57) TROENDE! Vid tre tillfällen [under dagen] bör ni inte låta dem som ni rättmätigt besitter och dem som ännu inte uppnått manbar ålder, [få tillträde till er person] utan att först begära tillstånd: före gryningsbönen, då ni under middagshettan lättar på er klädsel och efter kvällsbönen, tre tillfällen då ni inte behöver skyla er kropp. Om ni, frånsatt dessa [tillfällen], låter dem röra sig [fritt] omkring er, gör varken ni eller de något klandervärt. Så klagör Gud [Sina] budskap för er. Gud är allvetande, vis. (58) Men när barnen i ert hem uppnår manbar ålder, skall de be om tillstånd [vid alla tillfällen], så som de

[som växte upp] före dem [alltid måste] be om tillstånd. Så klagör Gud Sina budskap för er. Gud är allvetande, vis. (59) OCH kvinnor, vars månadsblödningar upphört och som inte längre hoppas på giftermål, gör ingenting klandervärt om de lättar något på sin klädsel, utan att låta de kvinnliga behagen framträda. Men det bästa är att undvika detta. Gud hör allt, vet allt. (60) [NI TROENDE är alla bröder!] Ingenting hindrar [därför] den blinde eller den halte eller den sjuke [att delta i måltider tillsammans med de friska och färdiga]; ingenting hindrar heller att ni intar era måltider i ert hem [eller era barns hem], eller i era fäders, era mödrars, era bröders, era systrars, era farbröders, era fastrars, era morbröders eller era mostrars hem, eller de hus vars nycklar ni har i er hand eller hos den som är er nära vän. Ingen kan klandra er för att ni vill inta er måltid i sällskap eller [för att ni vill göra det] i ensamhet. Och då ni stiger in i ett hus, hälsa då varandra med välsignade, goda ord från Gud! Så klagör Gud [Sina] budskap för er; kanske använder ni ert förstånd. (61) TROENDE är inga andra än de som har en orubblig tro på Gud och Hans Sändebud och som, när de deltar med honom i en sammankomst som angår samfundet i dess helhet, inte avlägsnar sig därifrån utan att först begära hans tillstånd. De som begär ditt tillstånd är de som har [den sanna] tron på Gud och Hans Sändebud! När de ber om ditt tillstånd och som skäl anför en [personlig] angelägenhet av vikt, bevilja då den av dem du vill hans begäran och bed Gud förlåta dem; Gud är ständigt förlåtande, barmhärtig. (62) BESVARA inte Sändebudets kallelse, när han kallar på er, på samma sätt som ni besvarar kallelser som ni riktar till varandra. Gud vet vilka de bland er är som vill smyga sig bort under betäckning av andra. De som vill sätta sig emot hans befallningar bör ta sig i akt; de skall få utstå [hårda] prövningar [i denna värld] och ett plågsamt straff väntar dem [i nästa liv]. (63) Allt i himlarna och på jorden tillhör förvisso Gud. Han vet vad era tankar sysslar med och vart ni syftar och den Dag då [alla] förs åter till Honom skall Han låta dem veta vad deras handlingar [var värda]. Gud har kunskap om allt. (64)

[KAPITEL 24](#)

[«KORANENS BUDSKAP KAPITEL 25](#)

[KORANENS BUDSKAP KAPITEL 23»](#)

- [Att Följa Sunnah: Vägen till Islamisk Enhet och Andlig Trygghet](#)
- [Dygden av att följa Sunnah – En islamisk påminnelse från de klassiska lärda](#)
- [Ingen Sunnah utan Jamā'ah – Ingen Jamā'ah utan Sunnah](#)
- [Den ärofyllda ställningen för den som följer Sunnah](#)
- [Sunnahs grundprinciper](#)
- [Sunnahs plats i Islam – varför vi inte kan klara oss utan den](#)
- [Handlingar som upphäver en individens Islam](#)
- [Mänsklighetens akuta behov av denna religion](#)
- [Tawfiq kommer endast från Allah](#)
- [Det onda kan aldrig tillskrivas Allah](#)